

Radiografia d'un esport ocult

El tennis taula és un dels esports minoritaris més vius de la comarca, amb 7 clubs i 26 equips en competició

Granollers

Bet Garriga

El tennis taula és un dels esports minoritaris més coneguts. Tothom, alguna vegada, ha fet un partidet als parcs, al garatge de casa o antigament, als bars. Però la vessant lúdica del ping-pong és una versió molt elemental d'un esport físic, molt ràpid i sobretot tècnic, que al Vallès Oriental està representat per set clubs.

El club més antic és el CTT Parets, amb prop de 50 anys d'història. L'entitat té una trentena de jugadors en cinc equips: dos veterans i dos sèniors, un dels quals –format per Jordi Rivera, Miquel Molina i Marcos Almagro– juga a Primera Nacional i fa que el tennis taula sigui l'esport de Parets on es juga a una categoria més alta, amb el permís del ciclista professional Joaquim Rodríguez. Un altre dels clubs amb més tradició és el Mollet 2002, que té els seus inicis en el Sant Fost Tennis Taula. A partir de 2002 va començar a competir en categories nacionals i actualment és format per un equip de veterans i quatre sèniors, un dels quals és a Tercera Nacional. D'altra banda, el Club Tennis Taula l'Aliança, de Lliçà d'Amunt, amb més d'un quart de segle, va ser fundat per jugadors que venien de la Garriga, Granollers o Canovelles.

Miquel Molina (CTT Parets), al fons, és un dels jugadors de referència del tennis taula comarcal

Actualment és una secció de l'ateneu cultural i cada temporada compta amb dos o tres equips que competeixen en categories provincials de la lliga barcelonina.

El 1984, vuit amics de la Garriga, van fundar Els 8 de La Garriga. El club va apostar pel planter, i l'entrenador Albert Canudas va pujar els joves Joan Moregó i Jordi Gavin, que van ser campions d'Espanya cadet. Aquest any el club té 25 jugadors federats, dos equips sènior, un de veterans i un equip amb jugadors de 9 a 15 anys que

participa al circuit Joves Promeses.

SANT CELONI, SANT FELIU I CARDEDEU, ELS MÉS NOUS

Entre els clubs més recents hi ha el Sant Celoni, fundat el 2000. En aquests anys, ha passat de 12 a 35 socis i ha format 5 equips federats, un dels quals va arribar a Tercera Nacional i ara està a Preferent. Sant Feliu de Codines també té un club des de fa 6 anys. El van crear amb l'ajuda d'un patrocinador que els va permetre comprar

material del club El Port, de Barcelona, que havia tancat. Actualment té 15 jugadors federats, que competeixen en dos equips: veterans i sènior a tercera provincial. El club més recent és el Cardedeu, fundat fa un any a partir de jugadors que provenien d'altres clubs. Consta de dos equips, un dels quals és a Primera Provincial després d'ascendir en un any dues categories. Un dels jugadors més destacats és Joaquim Azcón, campió d'Espanya de tennis taula adaptat.

Objectiu: la promoció

B.G.

Més enllà de buscar èxits esportius, els clubs de tennis taula volen animar la gent a jugar per garantir la continuïtat d'aquest esport. "No hi ha diners per fitxar, però això no és ni la filosofia ni l'objectiu, preferim fer créixer els escolars", diu Jordi Rivera, del CTT Parets. En aquest sentit, el club de Parets, juntament amb Mollet i Lliçà, són molt actius en l'organització dels campionats escolars del Consell Esportiu del Vallès Oriental. La Federació Catalana de Tennis Taula està ajudant molt en la promoció de l'esport, amb programes com *Ping-pong per tothom* (PPxTT). En l'àmbit local, els clubs també s'han preocupat que l'esport sigui visible. A Parets s'han preparat crèdits variables de tennis taula als instituts, a Sant Feliu de Codines s'organitza cada any un torneig per festa major i a Lliçà d'Amunt, molts anys s'han fet maratons. Des de Cardedeu també es vol promocionar el tennis taula com a esport d'integració i s'està treballant amb l'associació Viver de Belllloc per a persones amb discapacitat intel·lectual.

“S'ha d'apostar pel planter”

El jugador i tècnic Jordi Gavin, de la Garriga, porta l'escola de tennis taula del poble

B.G.

Jordi Gavin és fruit de la primera fornada de l'escola de tennis taula d'Els 8 de La Garriga. Ha aconseguit un títol en campionats d'Espanya i nou en Campionats de Catalunya. Tot i que ara juga a Olot, ha tornat com a entrenador al club que el va veure créixer per formar noves promeses.

És molt jove i ja té molts títols. A quina edat va començar a jugar a tennis taula?

El meu pare també juga i se m'emportava als partits. Des de petit he tingut el soroll de la pilota de fons i jugo des que puc treure el cap sobre la taula. Quan vaig començar estava pràcticament sol i el meu pare va animar gent de la meua classe fins que vam

fer un grup de 10 o 12. També va entrar el Joan Moregó, que té dos anys menys que jo i sempre vam anar junts. Al final només vam seguir tres o quatre i el Joan i jo hem aconseguit arribar a dalt.

Va començar a jugar a la Garriga però va haver de canviar de club...

Quan teníem 10 i 12 anys vam quedar subcampions d'Espanya. Però l'entrenador, l'Albert Canudas, no va poder seguir i vam haver de fer el canvi. Jo vaig anar a Ripollet i el Joan, a Calella. Després vaig passar a Vic i des de l'any passat jugo a Olot a Primera Nacional.

Quines qualitats es necessiten per jugar al tennis taula?

És un esport molt físic, encara que no ho sembli.

Jordi Gavin, als locals on entrena, a la Garriga

S'ha de tenir molta coordinació, força explosiva, ser molt ràpid de moviments i desplaçament lateral. També

es necessita intel·ligència per entendre el joc.

Ha tornat a la Garriga com a entrenador de l'escola de

tennis taula? Quina és la importància de formar els més petits?

S'ha d'apostar pel planter perquè fitxar un jugador de fora és fàcil si tens diners, però ara no n'hi ha. Estic estudiant per ser entrenador i a l'escola estic aplicant tot el que aprenc a la universitat i m'agrada formar gent. Vaig apostar per l'escola, i l'Ajuntament hi dóna suport perquè vol fomentar el planter d'esports.

Com veu les noves generacions de jugadors de tennis taula?

Tenim un grup de tres o quatre nens que ja feia dos anys que entrenaven de tant en tant en campus d'estiu i aquest any hem començat una rutina d'entrenament. Estan progressant força i ara hem començat a competir a Barcelona. Al campionat regional de Catalunya, que és com un classificatori per Espanya, han arribat a 32ns de final, i per ser el primer cop, està molt bé.